

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8107224569
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8107224569.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: COOP Jednota Prešov, spotrebné družstvo, so sídlom v Prešove, Konštantínova 3, právne zastúpeného Advokátska kancelária VALO & PARTNERS s. r. o., so sídlom Prešov, Konštantínova 3 proti žalovanému: Obec Lipníky, Lipníky, právne zastúpenému Advokát Pirč, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Košice, Kpt. Nálepku 17, v konaní o zaplatenie 46 471,48 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov, č. k. 16C/299/2007-337 zo dňa 27. 05. 2013 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 27. 05. 2013 rozhodol o trovách konania tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi na trovách právneho zastúpenia 22 116,11 Eur, náhradu za súdne poplatky 4 483 Eur, náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 258,91 Eur všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že súd uznesením zo dňa 26. 02. 2007 zastavil konanie o určenie vlastníckeho práva a žalobu o zaplatenie 1 703 000 Sk vylúčil na samostatné konanie, teraz vedené pod sp. zn. 16C/299/2007. Rozsudkom zo dňa 04. 06. 2012 vo veci 16C/299/2007 súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu 46 471,48 Eur s úrokom z omeškania od 30. 04. 2004 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť v prvom výroku 05. 04. 2013 a v druhom výroku 21. 04. 2013. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo veci samej. V časti o trovách konania bol tento rozsudok zrušený rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 02. 2013 z dôvodu nepreskúmateľnosti.

Rozhodnutie o trovách konania súd prvého stupňa odôvodnil ust. § 142 ods. 1 OSP, teda, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V konaní bol plne úspešný žalobca a súd mu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 22 116,11 Eur, náhradu za zaplatené poplatky 4 483 Eur a náhradu za znalecké dokazovanie vo výške 258,91 Eur. Uviedol, že právny zástupca zaslal súdu vyúčtovanie trov právneho zastúpenia dňa 07. 05. 2013, pričom súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za uvedených 43 úkonov.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanému prizná náhradu trov konania vo výške 5 811,33 Eur. Uznesenie považoval za nesprávne z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 211 ods. 1 OSP a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že vec bola prejednaná v neprítomnosti účastníka konania a jeho zástupcu, hoci na to nebol zákonný dôvod. 02. 05. 2013 bolo žalovanému doručené predvolanie na pojednávanie,

ktoré bolo vytýčené na deň 27. 05. 2013. Vo výraznom časovom predstihu žalovaný požiadal o odročenie pojednávania, ako aj o vyzoznenie, či konajúci súd vyhovie žiadosti a návrhu na odročenie pojednávania. Doposiaľ na túto žiadosť súd nereagoval. Na pojednávaní sudkyňa rozhodla o tom, že bude pojednávať v neprítomnosti žalovaného a zároveň rozhodla aj o trovách konania. Týmto postupom súdu sa žalovanému zásadným spôsobom odňala možnosť konať pred súdom, čím sa zasiahlo do jeho procesných práv. Vyššie opísané konanie a postup súdu bol pre žalovaného výslovne prekvapujúci a nepredvídateľný. Vyslovil názor, že súd prvého stupňa sa pokúsil o obštrukciu procesného zákona z dôvodu, že si právny zástupca žalobcu neuplatnil náhradu trov konania včas, ale po uplynutí prepadnej 3-dňovej lehoty. Uviedol, že sa javí nedôvodné, aby zápisnica z pojednávania bola vyhotovovaná a doručovaná počas obdobia takmer 8 mesiacov. Pri rozhodovaní súd neprihliadol na vyčíslenie trov konania žalovaného z roku 2007, keď priznal žalovanému ich náhradu za úkony z obdobia rokov 1996 - 2007. Uviedol, že k rovnakému rozhodnutiu o trovách konania mohol súd dospieť aj bez nariadenia pojednávania. Ďalej namietal, že súdne rozhodnutie mu bolo doručené po viac ako 7 mesiacoch od jeho vyhotovenia. Nedoručením uznesenia v zákonnej lehote 30 dní bolo porušené právo účastníka občianskeho konania na prerokovanie veci príslušným súdom bez zbytočných prieťahov, ako aj porušená zásada rovnosti účastníkov konania. Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa nerešpektoval právne záväzný názor nadriadeného súdu. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28. 02. 2013 bol prvostupňový rozsudok vo výroku o trovách konania zrušený a vrátený súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V rámci odôvodnenia tohto rozsudku Krajský súd v Prešove uviedol, že zrušil výrok o trovách konania z dôvodu nepreskúmateľnosti. V prejednávaní veci bol uplatnený väčší počet nárokov, pričom nie v každom takto uplatnenom nároku dosiahol žalobca plný úspech vo veci. Napriek vyššie uvedenému odôvodneniu Krajského súdu v Prešove súd prvého stupňa uznesením zo dňa 27. 05. 2013 opäť rozhodol tak, že žalobcovi priznal 100 % náhradu trov konania s tým, že žalobca mal vo veci plný úspech. Poukázal na to, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď na vec aplikoval ust. § 142 ods. 1 OSP. Uviedol, že je potrebné rozlišovať dva základné časové úseky, v ktorých bol predmetom konania iný žalobcom uplatnený nárok, a to jednak obdobie rokov 1996 - 2007, kedy predmetom konania bolo určenie vlastníckeho práva. V tomto časovom úseku súd podľa názoru odvolateľa nekonal a nerozhodoval o návrhu zmeny žaloby a eventuálny petit nebol pripustený alebo zamietnutý. Preto žalovaný zastáva názor, že predmetom konania bolo len určenie vlastníckeho práva, ktoré bolo v konečnom dôsledku zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby samotným žalobcom. Je preto vylúčené, aby si žalobca za dané časové obdobie uplatnil náhradu trov konania a súd mu priznal ich 100 % náhradu, pretože žalobca zavinil v tejto časti zastavenie konania. Ďalej obdobie rokov 2007 - 2013, kedy predmetom konania bolo zaplatenie sumy 1 703 000 Sk, pričom podaním zo dňa 24. 02. 2009 žalobca zobral čiastočne späť svoj návrh v časti o zaplatenie 10 057,75 Eur, pričom konanie bolo zastavené z dôvodu zavinenia na strane žalobcu, ktorý zobral žalobu v tejto časti späť. Preto je otázne, akými úvahami súd dospel k záveru o 100 % úspechu žalobcu. V danom časovom období súd uznesením zo dňa 13. 07. 2010 duplicitne rozhodol o pripustení údajného eventuálneho petitu na zaplatenie sumy 1 703 000 Sk. Pripustenie eventuálneho petitu v znení ako to predmetným uznesením urobil súd sa javí nelogické, keďže k predmetu konania o zaplatenie peňažnej sumy pripustil subsidiárny petit v rovnakom znení ako primárny petit. Dané uznesenie by malo zmysel predtým ako žalobca zobral žalobu v časti o určenie vlastníckeho práva späť. Podľa názoru žalovaného ide o nesprávny procesný postup súdu, ktorý vyústil do toho, že predmetom konania nikdy nebol eventuálny petit, keďže v konaní nikdy nestáli vedľa seba primárny a subsidiárny petit. Existovali vedľa seba len dva petity, oba znejúce na zaplatenie peňažnej sumy. V žalobe o zaplatenie 1 703 000 Sk bol žalobca úspešný v 82 %, žalovaný v 18 %. Čistý úspech žalobcu v konaní od roku 2007 je teda 64 %. Ak by pomerný úspech bol sumarizovaný na celé konanie ako celok, žalovaný by v danom prípade bol úspešný v 36 % (100 % - 64 %). Žalovaný ďalej namietal, že žalobcovi bola priznaná náhrada za zaplatený súdny poplatok za určenie vlastníckeho práva. Zároveň z rozhodnutia nevyplýva, akým percentuálnym pomerom úspechu a neúspechu sa riadil, keď v časti o zaplatenie peňažnej sumy priznal žalobcovi náhradu súdneho poplatku vo výške 2 788 Eur. Podľa názoru žalovaného žalobca nemá právo na náhradu súdneho poplatku z návrhu na určenie vlastníckeho práva vzhľadom na zastavenie konania v tejto časti. Ďalej uviedol, že nie všetky úkony právnych služieb, za ktoré si žalobca uplatnil náhradu trov konania boli vykonané účelne, pričom týmto skúmaním sa súd vôbec nezaoberal. Uviedol, že žalobca si uplatnil pod č. 17 a následne pod č. 18 dva úkony právnej služby, ktoré boli vykonané bezprostredne po sebe, t. j. 21. 02. 2007 a 22. 02. 2007. Podľa názoru žalovaného takéto delenie úkonu právnej služby je len zámerným navýšovaním trov konania. Úkon uplatnený pod č 11 ako splnenie výzvy súdu z 11. 05. 2000 žiadnym spôsobom neslúži na uplatňovanie práva, pretože jeho obsahom je len krátke informovanie súdu o stave konania vedené na Okresnom súde Bratislava.

Odvolačný súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ust. § 142 ods. 1 OSP, teda z toho, že žalobca mal v konaní plný úspech. Toto hodnotenie je však nesprávne, pretože žalobca v konaní plný úspech nemal.

Žalobca sa pôvodne žalobou doručenu súdu dňa 16.2.1996 domáhal určenia vlastníckeho práva. Podaním doručeným súdu dňa 30.4.2004 žalobcu oznámil, že eventuálnym petítom sa „z opatrnosti“ domáha zaplata sumy 1.703.000,-Sk, pre prípad, že súd otázku vlastníckeho práva posúdi v prospech žalovaného. Takýto petít nie je eventuálnym petítom, ale samostatným ďalším petítom.

„Podstatou eventuálneho petitu je návrh na prisúdenie jedného nároku (napr. vydanie veci), a ak by toto vydanie nebolo možné (napr. preto, že vec sa zničila, stratila), návrh na relutárnu (peňažnú) náhradu (prisúdenie sumy peňazí, obvykle vo výške náhrady škody).“ (citované z uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 113/2010). V danom prípade žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo a právo na peňažné plnenie mu nebolo priznané ako náhrada za nemožné vecné plnenie, ale z titulu bezdôvodného obohatenia. Eventuálny petít nie je možné uplatniť tak, ako to urobil žalobca, že sa dožadoval jedného nároku, a pre prípad, že nebude úspešný, žiada priznať iný nárok.

Podaním doručeným súdu dňa 23.1.2007 žalobca žalobu v časti o určenie vlastníctva zobral späť a konanie bolo v tejto časti zastavené. V tejto časti má teda právo na náhradu trov konania žalovaný, pretože žalobca späťvzatím zavinil zastavenie konania. Súd sa pre nesprávne právne hodnotenie ani nezaoberal, aké trovy konania žalovanému vznikli.

V konaní o zaplata sumy 1.703.000,-Sk bol žalobca úspešný v časti o zaplata 46.471,48 Eur. V časti o zaplata 10.057,75 Eur bolo konanie následkom späťvzatia zastavené. Rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku, a preto v tejto časti je pri rozhodovaní o trovách konania potrebné vychádzať z ust. § 142 ods. 3 OSP. Okrem toho je potrebné zaoberať sa účelnosťou jednotlivých úkonov právnej pomoci právneho zástupcu žalobcu aj s prihliadnutím na odvolacie námietky žalovaného. (podanie informácie o stave iného konania nie je možné považovať za úkon právnej pomoci).

K námietkam neskorého vyúčtovania trov právneho zastúpenia odvolací súd uvádza, že rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, nadobudol právoplatnosť 05. 04. 2013. Vyúčtovanie trov právneho zastúpenia bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 05. 04. 2013. Súd prvého stupňa rozsudkom o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o trovách rozhodne samostatným uznesením do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že vyúčtovanie trov právneho zastúpenia, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 05. 04. 2013 sa zrealizovalo v lehote uvedenej v § 151 ods. 3 OSP.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h) OSP. Úlohou súdu prvého stupňa bude s ohľadom na všetky uplatnené nároky určiť úspech toho - ktorého účastníka v konaní o jednotlivých nárokoch. Následne sa bude zaoberať otázkou vzniknutých trov konania, teda posúdi, aké trovy úspešnému účastníkovi vznikli a aké trovy si tento účastník vyúčtoval a ktoré z týchto trov skutočne boli potrebné pre úspešné uplatňovanie nároku. Následne o trovách konania rozhodne a svoje rozhodnutie odôvodní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.